ATILIM

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Yıl 8, sayı 11 (95)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Kasım 1981

Emperyalizme ve tekellere karşı iş, toprak, demokrasi ve bağımsızlık için birleş!

Büyük Oktobr 64 yaşında

Lenin daha 1920'de şöyle diyordu: "Günümüzde, dünyanın durumu, halkların karşılıklı ilişkileri, tüm dünyadaki devletler sistemi, küçük bir grup emperyalist ulusun başını Sovyet Rusyanın çektiği Sovyet hareketi ve Sovyet devletlerine karşı savaşımınca belirleniyor."

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi ile sosyalizm maddi güç oldu, önce Sovyet Rusya'da, ardından birçok ülkede utku kazanarak bir dünya sistemi haline geldi. Oktobr, dünya ölçüsünde, kapitalizmden sosyalizme geçiş çağını açtı. Bu çağda tüm süreçleri iki sistem arasındaki savaşım belirliyor: Bugün dünya ölçüsünde iki düşman cephe savaşıyor: Bir yanda emperyalizm. Karşısında Büyük Oktobr'dan beri yepyeni bir nitelik kazanan geniş anti-emperyalist güçler var. İşçi hareketleri, ulusal kurtuluş hareketleri, en önde de başı Sovyetler Birliği'nin çektiği dünya sosyalist sistemi var. Sosyalist sistem ile kapitalist sistem arasında her alanda sürüp giden savaşım, anti-emperyalist savaşımın öteki cepheleri için de belirleyici oluyor.

İlk utkan işçi devletinden bu yana, oportünistlerin alacalı kampında, devrimci lafazanlık arkasında gizlenip halkların kurtuluşu için savaşımda Sovyetler Birliği'nin rolünü küçümseyen ters görüşler de eksik olmuyor. Bunlar daha 1921'de Komintern'in 3. Kongresinde sözümona "İşçi Muhalefeti", "Alman Komünist İşçi Partisi" adlarıyla boy gösterdiler. Lenin'in yığınsal komünist partileri tezinin "devrime değil, yalnız Sovyetler Birliği'ne yararlı" olduğunu, "devrimci dünya proletaryasının çıkarlarıyla Sovyet Rusyanın anlık çıkarları arasında görünürde ya da gerçek bir çelişki doğabileceğini" ileri sürdüler. Bu grup, 3. Kongre'den sonra uluslararası komünist hareketten koptu, işçi sınıfı üzerinde hiçbir etkisi olmayan bir tekkeye dönüşüp, yozlaştı. Ama "devrimcilik" maskesi altındaki anti-Sovyetizm, gerek uluslararası, gerek ulusal ölçüde, değişik kılıklarda tekrar tekrar karşımıza çıkıyor. Bunlar bugün özellikle barış savaşımına saldırıyor, devrimci güçleri bu devrimci savaşımda kararsızlığa itmeye çabalıyorlar.

En geç 1917'den bu yana, gerçek bir enternasyonalist olmadan gerçek bir proletarya devrimcisi olunamayacağı ortaya çıkmıştır. Büyük Oktobr'dan sonra Lenin'in, sözüyle, "bütün dünya bir başka oldu, heryerde burjuvazi de bir başka oldu", sınıf düşmanı, saldırılarının sivri ucunu artık heryerde Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelere yöneltiyor. Dün olsun, bugün olsun, yarın olsun şaşmaz bir ölçütü var proletarya enternasyonalizminin: Sovyetler Birliği karşısındaki tutum.

Yanıt

Danışma Meclisi "demokrasi" güldürüsünün ilk perdesi olduysa, siyasal partilerin kapatılması diktatörlüğün demokrasiye indirdiği son yumruklardan biri oldu. Bu gelişme şaşırtıcı değil. Cunta, bugünkü gerici rejimi sözde parlamenter bir örtü altında sürdürme yolunda yürüyor

AP ve MHP kapatılmayı çoktan hak ettiler. Çünkü onlar, ülkedeki kanlı terörün koruyucusu ve uygulayıcısıdırlar. CHP, TİP, TSİP'in kapatılması ise, yalnızca gericiliği ve emperyalizm yanlılarını güçlendirdi.

Dış görünüşlerle de yetinmek yanıltıcı olur. AP ve MHP kapandı ama, bu partileri yaratan işbirlikçi, tekelci burjuvazi ekonomik, politik konumlarını, gerici askersel diktatörlük rejimi altında güçlendiriyor. Cuntanın kurulmasından söz ettiği partilerin ise, yine bir avuç holdingcinin ve toprak ağasının çıkarlarını koruyucağından kuşku bile duyulamaz. Sözümona bu partilerin "Atatürkçü" partiler olacağı yolundaki açıklamalara gelince... Atatürk'ün kurduğu bir partiyi kapatanların bu sözleri, en çok CHP'li yurttaşlar arasında tepkiyle karşılanıyor.

Siyasal partileri kapatma kararından halkın payına düşen nedir? Her şeyden önce, Türkiye işçi sınıfı yarım yüzyıldan bu yana kendi politik partisinde açık olarak örgütlenme özgürlüğünden yoksun bırakılmıştır. Şimdi ise, cunta rejimi altında her geçen gün yaşam koşulları biraz daha kötüleşen emekçiler, orta katmanlar açık politik partilerde örgütlenme özgürlüğünden büsbütün yoksun bırakılıyorlar.

Ama hiç bir yasaklama kararı, halkın politik savaş kararlılığını yok edemez. Yığınlar savaşlar içinde örgütlerini yaratacaklardır.

Halkın siyasal partilerde örgütlenme hakkı için, tüm demokrasi yanlısı güçler birleşmeli, cuntanın yasağına güçlü bir yanıt vermelidirler.

Yakıcı görev

Birliğin platformunu yaşam yazıyor

Son aylarda ülkemiz gerici cuntanın gerçek yüzünü daha da açığa çıkaran yeni politik gelişmelere tanık oldu. Olaylar TKP'nin halkımıza, demokrasi güçlerine önerdiği eylem ve cephe birliği politikasının doğruluğunu kanıtlayarak gelişiyor.

MHP'li kör cinayet araçlarının davaları, cinayetleri yöneten faşist elebaşıların davasından ayrıldı. Cunta, Evren'in ağzından MHP davasında, faşist terör karşısında "tarafsızlığını" ilan etti. Şimdi faşistler savcı ve yargıçları açıkça tehdit ediyor, mahkemede gövde gösterisi yapıyorlar...

"Kurucu Meclis"in açılmasıyla, bunun, gerek kuruluş yöntemi, gerekse genellikle bileşimiyle gerici askersel cuntadan başka kimseyi temsil etmediği de artık açıkça belli oldu. "Cuntanın demokrasiye doğru adım atabileceği" düşlerine Evren, bir de Kurucu Meclis açılış konuşmasında kendi eliyle darbe vurdu: Hedeflerinin, grev hakkı, toplantı ve gösteri, örgütlenme özgürlüğü bulunmayan, tüm yetkilerin "başkan" elinde toplandığı otoriter bir rejim olduğunu yanlış anlamaya yer bırakmayacak şekilde açıkladı...

Politik partiler kapatıldı: Cunta, 1961 Anayasasının güvencesi altında kurulmuş yasal işçi partilerini kapattı. "Atatürkçü"(!) cunta, Atatürkün doğumunun 100. yılında onun kurduğu partiyi, CHP'yi de kapattı...

Lenin 1909 yılında şöyle yazıyor:... "...Gericilik istediği kadar azgınlaşsın pek zeki bay Stolipin (başbakan), dengeyi zorlukla koruyan otokrasiyi çöküşe daha da yakınlaştırmayan, politik akıldışılıkların, deliliklerin yeni bir düğüm noktasına yol açmayan, proletaryanın, devrimci köylülüğün saflarına yeni taze güçler kazandırmayan bir tek adım atamayacaktır."

Partileri kapatma kararıyla generaller çeşitli partilerden milyonlarca yurttaşımıza açıkça meydan okudular. Cunta yönetimiyle demokrasiye geçilemeyeceğini, vaat ettikleri sözde "parlamenter" rejimin hiçbir zaman demokratik olamayacağını kendileri kanıtladılar. Demokrasiye, ancak demokrasiden yana olanların omuz omuza vermesiyle geçilebileceğini

▶Arkası 7. sayfada

PARTİ YAŞAMI

Temel örgüt ve yığınlarla bağlanmak

Cevat Karlıdağ

Komünist bir önder, bir KP Genel Sekreteri şöyle diyor: "Ben temel parti örgütlerinin sekreteriyim". Bu söz temel parti örgütlerinin rolünü ve işlevini yalın biçimde anlatıyor.

Parti, yığınları örgütlemekle görevlidir. Ama ondan önce partinin yığınlarla nasıl bağlandığı, yığınlara yaklaşma ve bağlanmada yetenekleri sorunu gelir. Bunun en somut göstergesi yığınları savaşıma çekebilme ve farklı eğilimdeki güçleri birleştirebilme yeteneğidir. Tam burada temel parti örgütlerinin rolü ortaya çıkıyor. Temel parti örgütleri, hücreler yığınları harekete geçirmede ve yığınlar içindeki farklı eğilimleri birleştirmede belirleyici rol oynarlar.

Temel parti örgütlerine ordunun yapısında olduğu gibi hiyerarşinin en alt basamağından başka gözle bakamayanlar, Leninci parti anlayışından uzaktırlar. Bu tepeden inmeci, kollektif çalışmayı, inisyatifi yok edici anlayış, çoğu kez temel örgüt düzeyinde genel bir başı bozuklukla el ele boy gösterir. Örneğin bir zamanlar, "İşçinin Sesi" grupçuğundan öğelerin bulunduğu kimi yerlerde, parti örgütü işçi yataklarında bile örgütsüz bir yığın durumuna gelmişti. Bir yığın tek tek ilişkiler, ama temel parti örgütleri yok. Durumu düzeltmek buralarda azımsanmayacak zaman ve enerji yitimine neden oldu.

Bugün, doğru tutum, derin gizlilikte, çelik disiplinli partinin, tüm zorluklara karşın yığınlar arasında çalışmalarını örgütleyebilmektir. (1981 MK Plenumu, PB raporundan)

Parti çalışmalarında "sol" sekterliğin izleri, deneyim yetersizlikleri, vb. bu alanda eksiklikler, zayıflıklar doğurdu. MK Plenumumuz yığınlar içinde çalışma stilini düzeltmeliyiz derken bu yanlışlara da işaret etti. Temel parti örgütlerinde ideolojik, politik çalışmanın istenen düzeye çıkarılamayışı onların yığınlar içindeki politik önderlik, yöneticilik rollerinde zayıflıklar yarattı.

Parti yığınların ekonomik, sosyal politik günlük istemler için savaşımlarını, sınıf savaşımının temel politik amacına bağlar. Burada temel parti örgütlerine önemli rol düşüyor. Gösterişsiz ama yoğun bir devrimci heyecan ve enerjiyle yığınların günlük savaşımına katılma. Şimdi bu görev yığın savaşımlarının hızla yükseldiği dönemlerden çok daha fazla önem taşıyor. Baskı koşullarında bu görev ağırlıkla komünistlerin omuzundadır. Ne ki, ayni zamanda ağır baskı koşulları, ekonomik vb. istemler uğrunda günlük savaşımı politik savaşıma daha yakınlaştırıyor. Eğer komünistler yığınlar içinde politik çalışmayı başarılı götürebilirlerse birinci görev o ölçüde omuzlarından kalkar. Bu görevleri yapacak yeni yeni güçler ortaya çıkar.

Partinin politik yaşamdaki etkisi önemli olarak en geniş yığınların bilincini özdeneyimleri temelinde yükseltmekten geçiyor. Her biri ayrı istemler için yürüyen ve farklı farklı deneyim biriktirmiş olan yığınları ortak istemlerde ve geçmişin ortak derslerinde birleştirebilmek için her ayrı deneyimi işlemek gereklidir.

Örneğin son zamanlarda parti örgütlerinden gelen bilgilere göre, dün sınıf, kitle sendikacılığının etkin olduğu alanlarda çeşitli nedenlerle bu sendikaların politikasına karşı olan kimi işçiler, şimdi yanlışlarını açıkça dile getiriyorlar. Kendi bindikleri dala balta salladıklarını söylüyorlar. Onlar dünkü kazanımlar ile şimdi yitirdiklerinin hesabını yaparak, deneyimlerinden ders çıkarıyor. Temel parti örgütlerimiz ise şimdi onların bu dersinden çıkarak, yalnızca sendikal hak ve özgürlüklerimiz için değil demokrasi için savaşımın gereklerini ve görevlerini de kavratmalıdırlar.

Varsın gericilik topuyla, tankıyla saldırsın, yolumuz zındanlardan, işkencelerden geçsin, varsın oportünistler kayıplarımıza bakıp leş kargası rolüne soyunsunlar. Yığınlar içinde komünistler, temel parti örgütlerimiz çalışmalarını daha da yetkinleştiriyorlar. En önemlisi onlar yığınlara en zor koşullarda komünistlerin onların yanıbaşında olduğunu tertemiz inançlarla, açık düşüncelerle, yüksek moralle ve yiğitlikle çalıştıklarını, savaştıklarını gösteriyorlar.

Kimse anasından ajitatör doğmaz (2)

Elif Toroslu

(Elif Toroslu Yoldaş, ajitasyon ve propaganda konusunda bir yoldaşa yanıtını bu sayıda sürdürüyor ve bitiriyor).

Şöyle soralım: Yetkin bir komünist niteliklerini taşımayan kişi iyi bir ajitatör-propagandist olabilir mi? Yığınlar komünistlerin dürüst, ciddi, çalışkan kişiler olduklarını görmezlerse, onların SÖZLERİYLE DAVRANIŞLARININ UYUMLULUĞUNA tanık olmazlarsa, onları olayları doğru değerlendiren, bilgisini sürekli tazeleyen kişiler olarak görmezlerse, onlara güvenemezler. Dolayısıyla sözlerine de inanmazlar.

Komünist ajitatör-propagandist, hedefleri olabildiğince SOMUT gösterir. Örneğin, "anti-emperyalist, anti-tekel güçler" demekle yetinmez, hangi örgüt ve akımla, hangi hedefler çerçevesinde ve niçin eylem birliği yapmak istediğimizi anlatır. Düşmanı tanımlarken "işbirlikçi tekelci burjuvazi" demekle yetinmez, hitap ettiği çevrenin çıkarlarına ters düşen bu güçleri isim isim sayar. Biz, uzun erimli hedefimizin sosyalizm olduğunu açıkça belirtmekten geri durmayız. Ama partinin bu hedefe varmak için saptadığı strateji ve taktikleri hazır kalıplarla değil, anababamızdan öğrendiğimiz, her zaman konuştuğumuz dille açıklarız.

Komünistler, partinin politikasını yığınlara yayabilmek için, BİLGİLİ OLMAK zorundadır. Sürekli, çevrelerinden bilgi toplamak, bu bilgileri ajitasyon-propagandalarında kullanma yollarını bulmak zorundadır. Her tür insanla konuşmak, herkesi dinlemek bir zorunluluktur. Komünistler, partinin merkez ajitasyon-propagandasını da haberlerle, bilgilerle beslerler. Bu bilgilerin toplanıp, değerlendirilip, işlenmesiyle oluşturulan, parti politika ve taktiklerinin açıklandığı parti radyosunu,

▶Arkası 6. sayfada

TKP'nin son yayınladığı kitaplar:

L.İ.Brejnev
"SBKP Merkez Komitesinin 26. Kongreye okuduğu çalışma raporu ve iç ve dış politika alanlarında partinin önünde duran ödevler" -Şubat 1981

"TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen Yoldaşın MK Plenumunda okuduğu Politik Büro raporu" -Ağustos 1981

Yaşayan sosyalizm

SBKP MK'nin Büyük Oktobr'un 64. yılı belgilerinden

İnsanlık tarihinde yeni bir çağ açan Büyük Oktobr'a şan olsun! Yaşasın ölümsüz devrimci enternasyonalist öğreti Marksizm-Leninizm! Selam olsun Leninci SBKP'ne! Partinin gücü, halkla birliğindedir- Halkın gücü partinin önderliğinde, onunla birliğindedir! Komünizmin kurucusu, ardıcı barış savaşçısı, büyük Sovyet halkına şan olsun! Yaşasın SSCB Anayasası! Yaşasın sosyalist demokrasi!

Yaşasın Sovyetler Birliğinin Leninci barış politikası! 26. Kongrenin 80'li yıllar için yükselttiği barış programı yaşama geçsin!

Komünist ve İşçi partilerine kardeşçe selamlar! Halkın davasının yiğit savaşçıları komünistlere şan olsun! Dünya komünistlerinin birlik ve beraberliği daha da güçlensin! Yaşasın uluslararası işçi sınıfının denenmiş güçlü silahı proletarya enternasyonalizmi!

Dünya sosyalizmi, uluslararası proletarya ve ulusal kurtuluş hareketi arasındaki kopmaz birlik daha da güçlensin!

Avrupa halkları! Batı Avrupa'ya ABD'nin yeni atom roketlerinin yerleştirilmesine karşı savaşın! Avrupa'da barış, güvenlik, iyi komşuluk! Asya halkları! Emperyalizmle hegemonyacılığın komplosuna karşı savaşın! Asya karşılıklı güven ve işbirliği kıtası olsun! Dünya halkları! Emperyalizmin, militarizmin saldırgan çıkışlarına kararlılıkla karşı koyun! Silahlanma yarışını gemleyelim, yumuşamayı derinleştirelim, savaş tehlikesini ortadan kaldıralım!

Barış yanlıları! En yüce hak, yaşama hakkı uğruna kutsal savaşımdaki çabalarınızı artırınız! Nötron bombasının ve öteki yığınsal kırım silahlarının yok edilmesi için savaş! Atom savaşına hayır! Dünyada barış!

Düşmanlık kime yarar?

Türkiye gerici basınında Yunan düşmanlığını arttırıcı yazılar son zamanlarda iyice çoğaldı. Türk-Yunan devletleri arasındaki anlaşmazlık konularının birdenbire yeniden üstüne gidilmeye başlandı. Bulgaristan'ın Balkanları nükleer silahlardan arındırma önerisini geri çeviren cunta, Yunan düşmanlığının körüklenmesine göz yumuyor.

Bilindiği gibi, Yunanistan seçimlerinde halk NATO'ya, AET'ye, tekellerin egemenliğine karşı olduğunu kanıtladı. Kardeş parti YKP'nin büyük katkısıyla, anti-emperyalist, NATO'ya karşı politika geniş yığınlarca benimsendi. PASOK da seçimlerde üslere, nükleer silahlara karşı çıkacağını söyleyerek yığınların desteğini kazandı.

İşte bundan sonradır ki, işbirlikçi gericilik harekete geçti. Bir yandan Savunma Bakanı Bayülken, NATO toplantısında Yunanistan'a gözdağı verdi, "NATO'dan çıkarsanız sizin için iyi olmaz" dedi. Öte yandan yeni Yunan Başbakanı Papandreu'nun Türkiye'ye karşı söylediği sözler ön plana çıkarıldı. Yeni Yunan hükümetini düşman gibi gösterenler, Türkiye'ye karşı hiçbir dostluk belirtisi göstermeyen, ama NATO'ya körükörüne bağlı, gerici eski hükümetleri mi yeğliyorlar? ABD ve NATO, Yunanistan'daki anti-emperyalist gelişmeleri hedefinden saptırmayı, Türkiye'yi de yeni serüvenlerine alet etmeyi amaçlıyor. Bu amaçla Türk-Yunan düşmanlığını körüklüyor. Geçmişte de, iki ülke arasındaki anlaşmazlıkların her keskinleşmesinden yalnız ABD ve NATO kârlı çıkmıştır. Bu nedenle, her iki ülkede de emperyalizme karşı olan güçler iki halk arasında düşmanlığın körüklenmesine karşı koymak zorundadırlar. Her iki ülkenin komünistlerinin iki halkın dostluğu için gösterdikleri çabalar buna örnek oluşturuyor.

Yunanistan seçimlerinin yanısıra Kıbrıs'ta kardeş parti AKEL'in en güçlü parti durumuna gelmesi, Mısır yönetiminin Arap dünyasından yalıtılması gibi bölgede anti-emperyalist güçlerin güçlendiğini, ABD'ye tepkilerin arttığını gösteren olgular, ABD emperyalizmini daha da saldırganlaştırıyor. "Ulusal çıkar alanı" ilan ettiği bölgemizde, Mısır, Soma-

▶Arkası 7. sayfada

Barış ve dayanışma

"Barış- dayanışma!" 8-13 Ekim günlerinde, UDKF'nin çağrısıyla Prag' da toplanan "Dünya Kadınlar Kongresi"nin ana belgisi buydu. ABD yönetiminin, NATO egemen çevrelerinin dünyayı atom harmanında kavurma stratejisine karşı savaş. Barışın, tüm kazanımların korunması daha iyi bir yaşam için eylem birliği. Zaman yitirmeden, dayanışmayı yükselterek derhal harekete geçmek... 125 ülkeden 1000'in üzerinde ana, bacı tek bir yürekle, tek bir solukla böylesi bir eylem programını ve tüm insanlık için dirimsel önem taşıyan görevleri tartıştılar. Karara bağladılar. Kongrede dünya kamuoyuna yönelik toplantı duyurusu yanı sıra barışın savunulması, daha iyi yaşam savaşımının ve dayanışmanın yükseltilmesi için bir ortak eylem çağrısı ve baskı rejimleri altında bulunan ya da kendilerine savaş dayatılan kadın ve çocukların somut durumlarını BM'e aktaran bir belge onaylandı.

Kongreye, ülkemiz ilerici kadın hareketinin temsilcileri de katıldı. Onlar, Türkiye'deki demokratik kadın hareketinin geçmişteki ve günümüzdeki tüm çalışmalarını, eylemlerini aktardılar. Tüm dünya kadınlarıyla dayanışmayı yükselttiler. Gerici askersel diktatörlüğün uygulamalarını, halkımızın somut durumunu duyurdular. Barışın savunulması için, koşullar ne olursa olsun, daha iyi bir yaşam için savaşımı sürdüreceklerine ilişkin dünya kadınlarına söz verdiler. Bundan böyle UDKF yönetiminde İKD temsilcileri de yer aldılar.

Kongrenin barış ve ulusal bağımsızlık komisyonları, raporlarında,

▶Arkası 7. sayfada

Antonio Maidana Yoldaş'a özgürlük

Paraguay Komünist Partisi MK 1. Sekreteri Antonio Maidana Yoldaş 65. doğum yıldönümünü zindanda, akıl almaz işkenceler ve baskılar altında kutladı. Paraguay proletaryasının, dünya komünist hareketinin bu seçkin savaş erinin 65. doğum yıldönümü kutlu olsun! Emboska'da toplama kampındaki yeraltı hücresinde o, yalnız Paraguay komünistlerinin, Paraguay halkının değil, tüm dünya komünistlerinin ve dünya halklarının yiğitlik, direnç, bilinçlilik ve inanç simgesi olmaya devam ediyor.

Antonio Maidana Yoldaş, daha önce de 20 yıl emperyalizmin kuklası Strössner rejiminin zindanlarında yattı. En ağır işkencelerde bile boyun eğmedi. Komünist onuru her zaman üstün tuttu. 20 yıllık tutukluluk döneminde o, direnciyle, yaşam azmiyle, geleceğe ve sosyalizme olan inancıyla herkesin sevgisini, saygısını kazandı. Tüm politik tutuklulara örnek oldu Antonio Maidana adı bugün Paraguay halkının bugünü ile yarını arasındaki sağlam köprü, ulusal ve sosyal kurtuluşun simgesidir. Strössner, rejiminin emperyalist gizli servislerle, bölgedeki gerici rejimlerle işbirliği yaparak Maidana Yoldaşı yeniden tutuklaması, işte bundandır

Bugün dünyanın dört bir köşesinde güçlü, kararlı ve haklı bir istem yükseliyor: Antonio Maidana Yoldaşa ve tüm Paraguay yurtseverlerine özgürlük! Gerici askersel diktatörlüğün çetin koşullarında zindanda-işkence altında savaşan Türkiye komünistleri bu istemin yaşama geçirilmesini var güçle destekliyor. TKP, tüm anti-emperyalist, ilerici güçleri, bu kampanyaya katılmaya çağırıyor.

Antonio Maidana Yoldaşa özgürlük!

25 Ekim 1981 — TKP Merkez Komitesi

LENİN KÖŞESİ

Sendikalar ve sosyalist devlet

Lenin, "yansızlık" demagojisiyle sendikaları politik savaşımın dışına itme çabalarına karşı savaştı: "Burjuvazinin sınıf çıkarları, kaçınılmazlıkla onun sendikaları varolan (kapitalist-ç) düzen çerçevesinde, yalnızca dar sınırlı küçük işler alanına hapsetme, sosyalizmle her türlü bağdan uzak tutma çabasına yol açar; yansızlık teorisi de işte bu burjuva çıkarlarının ideolojik kılıfıdır." (Lenin, yapıtlar, Alm., c.13, s.474) Sosyalist devrimden sonra sendika, emekçilerin genliği için savaşımında da yepyeni olanaklar elde eder. Aynı zamanda işçi sınıfının politik savaşımı ile bağı da yeni bir nitelik kazanır: "Sendikalar bizde... yalnızca ekonomimizin kurucusu olarak değil-ki bu onların esas görevidir-, aynı zamanda devlet kuran güç olarak, toprak sahipleri ve kapitalistlerden arınmış bir devleti oluşturan güç olarak da ortaya çıkıyor." (a.g.y., c.32, s.112)

Bugün Polonya'da, sözümona "bağımsız sendika" maskesi altında karşı devrimcilere yataklık eden Solidarnoşç ise, sendikanın işçi sınıfının devletine bağlılığının gerekliliğini yadsıyor. Oktobr'ın ardından, gene "işçi sınıfının bağımsızlığını korumak" adına, "sendikalar devlet kurumu olmamalı" demagojisiyle ortaya çıkan Menşevik'leri ve SR'leri Lenin şöyle yanıtlamıştı: "...Bu görüş, ya en kaba bir burjuva provokasyonudur, ya da büyük bir ahmaklık,... dünün belgilerinin bugün kölece yinelenmesidir. Dün sendikanın temel görevi kapitale karşı savaşım ve proletaryanın sınıfsal bağımsızlığını korumaktı. Dün günün belgisi, devlete güvensizlikti; çünkü o, bir burjuva devletiydi. Bugün ise devlet bir proletarya devleti oluyor, oldu. İşçi sınıfı devlette egemen oluyor, oldu... Bu yüzden, eski sendika savaşımını bugünkü döneme uygulamak, işçi sınıfının sosyalist görevlerine sırt çevirmek olurdu." (a.g.y, c.27, s.205)

Lenin aynı zamanda Troçki'nin anarko-sendikalizme götüren sapmasıyla da savaştı: "Şunu kavramak gerekir ki, sendikalar halk komiserlikleri gibi bir kurum değil, örgütlü proletaryanın tümüdür, özgül türden bir kurumdur..." (a.g.y, c.32, s.41) Lenin, sendikaların proletarya diktatörlüğündeki vazgeçilmez yerini somut olarak gösterdi: "...Sendikalar öncü ile yığınların bağını kurar... kapitalizmden sosyalizme geçişte öncülük etmeye yetenekli olan tek sınıfın yığınlarını günlük eylemleriyle ikna eder." (a.g.y, c.32 s.3)

Yürükoğlu niçin açık konuşmuyor?

N. Gürel

Brejnev Yoldaş, 26. Kongrede Sovyetler Birliği'ndeki gelişmeye ilişkin şu saptamaları yaptı: "70'li yıllar ağır endüstride düzenli bir büyüme dönemi oldu. Üretim araçları üretimi önceki 20 yıl içindeki büyüme hızını korudu", "tüketim malları üretimi bir önceki on yıla oranla yaklaşık iki katına çıktı", "emek üretkenliği yaklaşık 1,5 kat arttı". " Ülkemiz komünizmin maddesel-teknik temelinin yaratılmasının tüm alanlarında önemli ölçüde ilerledi. Sovyet toplumunun üretici güçleri nitelik olarak yeni bir düzeye ulaştı." "Tüm toplumsal ilişkiler sistemi, sosyalist yaşam tarzı daha da yetkinleşti." "Sovyet yurttaşı geniş bilgili ve kültürlü bir kişidir."

Buna karşılık Yürükoğlu, "İşçinin Sesi"nin 169-170. sayısında "Sovyetler Birliği'nin gelişme hızı son yıllarda giderek düşen bir eğri çiziyor", "Üretimin niteliği geridir", "iş disiplini gelişmemiştir", "toplumsal bilinç-kültür geridir", diyor.

Brejnev Yoldaş raporunda, "SBKP MK, Sovyet halkının gerçekten tarihsel başarılarını gereği gibi değerlendirirken, güçlük ve eksiklikleri, çözülmemiş sorunları da açık olarak görüyor" diyor. Ama Sovyet komünistlerine göre bu eksiklikler, kendilerine koydukları hedef açısından "Sovyet toplumunun komünizme doğru başarılı gelişmesi için gerekli önkoşullar" açısındandır.

Ya Yürükoğlu, yazısında sözü geçen "eksiklikler" ve "gerilik"leri nasıl bir karşılaştırma sonucu öne sürüyor? Okuyucu, yazıda "Neye göre geridir, neye göre eksiktir?" sorusuna boşuna açık bir yanıt arıyor. Çünkü Yürükoğlu iki farklı ve zıt karşılaştırma düzeyini birbirine karıştırıyor: O, bugünkü Sovyet toplumunun, ilginç bulduğu kimi yanlarını, bazen niteliği tam açık olmayan bir "model" ile, bazen de gelişmiş (Yürükoğlu'nun söyleyişiyle: "ileri") kapitalist ülkelerle karşılaştırıyor, ve yukardaki sonuçlarına varıyor. Bununla da yetinmiyor, sosyalist ülkelerin "yeterince demokratik olmadığını", sendikalarının "göstermelik" olduğunu öne sürüyor. Böylece okuyucuda, Sovyetler Birliği'nin 64 yıllık sosyalizm kuruculuğuna karşın, bugün gelişmiş kapitalist ülkelerden hemen hemen her alanda geri olduğu yolunda bir izlenim

▶Arkası 6. sayfada

Karşı devrimle savaş

Emperyalizmin desteğindeki iç gericilik Polonya'da karşı-devrimci eylemlerini tırmandırıyor. "Solidar—noşç"un kongresinden sonra Sovyet Pravda gazetesi, bu örgütün kime yaradığını ve emekçilere düşen görevi şöyle dile getirdi: "Anti-sosyalist güçler, "solidarnoşç" örgütünü üretim araçlarının toplumsal mülkiyetinin temellerini yıkarak ülkeyi kapitalizmin yeniden kurulması yoluna saptırmakta bir koçboynuzu olarak kullanıyorlar." "Sözümona yenileşme maskesi ardında Polonya toplumunun sosyalist temelleri mayınlanıyor."

Daha sonra, Pravda, şunları yazdı: "Emperyalist gerici güçler, sosyalist toplum düzenini, sosyalizm ülkü ve ilkelerini gözden düşürmek için Polonya olaylarından özellikle etkin bir biçimde yararlanma çabası içindeler. Kuşkusuz ki, emperyalizmin politik-stratejik merkezlerinde, sosyalist ülkeler topluluğunun gerek Avrupa'da gerekse bütün dünyada askersel-stratejik dengeyi korumakta ne kadar kararlı olduğu bilinmektedir. Bu koşullarda, söz konusu merkezler, ana görev olarak sosyalist ülkeler topluluğunu çözmeyi görüyorlar. Emperyalist çevreler, böylece güçler dengesini değiştireceklerini ve sosyalist dünyaya doğrudan karşı-devrim ihraç edeceklerini umuyorlar. Sosyalist ülkeler emperyalizmin entrikalarını kararlı ve açık bir şekilde yanıtlıyorlar. Sosyalizmin Polonya Halk Cumhuriyeti'ndeki kazanımlarının savunulmasının Polonya devletinin bağımsızlık ve egemenliği, güvenlik ve sınırlarının dokunulmazlığı sorunlarından ayrı tutulmayacağını, bunun sosyalist ülkeler topluluğunun tümü için dirimsel önem taşıdığını açıklıyorlar."

Polonya'da rejimin geleceğinin Polonya halkı, dünya sosyalizmi, uluslararası komünist hareket ve tüm anti-emperyalist güçler açısından önemini gören güçler artıyor. Yeni Genel Sekreter Jaruzelski, " Polonya'nın sosyalist devletlerle bağlaşıklığının, Sovyetler Birliği ile dostluğunun önemini içinde bulunduğumuz güç durumda çok daha iyi anlıyoruz" diyor. "Solidarnoşç"un eylemlerinin arkasında kimin bulunduğunun, kimin bunlardan politik çıkar sağladığının bilindiğini belirtiyor. "Solidarnoşç"a üye olmuş olan PBİP MK ve PB üyeleri bu örgütten ayrıldı. Marksist-Leninist Katoviçe ve Poznan Forumlarının etki alanları genişliyor. Polonya'da kapitalizmle sosyalizmin, devrimle karşı-devrimin savaştığını yığınlara duyurmak tüm enternasyonalistlerin, anti-emperyalistlerin, barışseverlerin görevidir.

Kemalizm: sorular - yanıtlar

Ali Saim

Cunta kendi kendisine "Atatürkçü" dedi ya, küçük burjuva devrimcisi düşünmeye bile gerek görmeden, cuntanın sözlerini teori katına yükseltiveriyor. "Burjuvazinin emperyalistleşme aşamasının ideolojisi" diye yeni bir Kemalizm tanımı yapıveriyor. Bu Kemalizmle faşizm arasında pek bir fark yok "İşçinin Sesi" yazarına göre (Bk. İ.S., 172-173 S.14). Türkiye'ye neredeyse emperyalist, cuntaya faşist, Kemalizme karşı-devrimci v.b. dedin mi, yaman bir devrimci oluyorsun.

Nedir ki, sınıf savaşında gürültü patırtı ile karmaşık toplumsal sorunların üstünden atlamak Lenincilerin değil, çığırtkan devrimbazların işidir. Biz somut soralım:

Evren ve ortakları Kemalist midir? Evet! Onların tırnaklarının dibinde Kemalizm kırıntıları duruyor. Buna, ancak Kemalizmi saf, kutsal bir ideoloji saymaya yatkın kimseler şaşabilir. Kemalizmden anti-emperyalist görüşleri çıkarıp attın mı, geriye, tam da cuntanın savunduğu türden gerici bir dünya görüşü kalır. Buna artık, Kemalizm deyip, dememek bizim değil, Kemalistlerin sorunudur.

Ecevit ve CHP Kemalist midir? Evet! Bu gerçeği de CHP'ye neredeyse oportünist günahları olan bir işçi partisi gibi bakmaya yatkın kimseler şaşkınlıkla karşılayabilir. Ecevit ve arkadaşlarının yaptığı, Atatürk'ün eklektik görüşlerine bir de Avrupa sosyal demokrasisinden ödünç alınma kimi görüşleri eklemek olmuştur. Kemalizmin "çağdaş" yorumudur bu.

Örneğin İ. Selçuk gibi yazarlar, CHP'nin sol kanadındaki kimi gruplar Kemalist midir? Evet! Kemalizmi anti-emperyalist doğrultuda derinleştirdin mi ortaya -tüm çelişkilerine, karşın- tam da bu çevrelerin savunduğu türden ulusal, devrimci, demokrat bir çizgi çıkar.

Küçük burjuva devrimbazı, böyle ayrımlara pek kafa yormaz. Ona göre her ayrım, her çatlak ancak TKP'nin icadıdır. Eminiz ki, komünistlerin "bölücülüğü" yanında, şu sevimli "sol"larımızın "birleştirici" rollerine en fazla Evren paşa minnet duyuyor. Biz konuya dönelim...

Farklı çizgiler

Kemalist akım arasındaki bu birbirinden ayrı çizgiler nasıl ortaya çıktı? Türk burjuvazisinin evrimi, bir başka deyişle, kapitalizmin gelişmesiyle... Bu süreç, Kemalist ideolojinin bunalımını derinleştirdi. Bu akımda ayrışmalara yol açtı. Ulusal burjuvazinin bir kolu tekelleşti, emperyalizmle işbirliğine gitti. Tekel dışı kalan kesim emperyalizmle halk arasında sallantılı bir konuma geçti. Geçmişte ulusal burjuvazi ile arasındaki sınır silik olan orta katmanlarla günümüz işbirlikçi, büyük ve tekelci burjuvazisi arasında kapanmaz bir uçurum ortaya çıktı. Bu katmanlar ayrıcalıklarını yitirmeye, proletaryaya doğru yaklaşmaya başladılar. Şimdi artık Kemalistin bir ayağı orta katmana, bir ayağı tüm burjuvaziye basamaz oldu. Böylece de klasik Kemalizmin tüm sınıfları "uzlaştırma" öyküsü, tümüyle geçersizleşti. Ama ideoloji dediğimiz olgu, ekonomik ve sosyal değişmelerden daha inatçıdır. Kemalizm de öyledir. Bu ideoloji bir çok özelliklerini, geleneksel sınıfsal tabanını, ordu ve sivil bürokrasi içindeki etkinliğini v.b. bir ölçüde korudu. Yok olmadı ama, birbirine zıt yönlerde değişime uğradı. Değişik sınıfların çıkarlarını savunan bir yandan da hâlâ Kemalizmin etkisi altında bulunan çevreler, bu ideolojiyi kendi konumlarına uyarlamaya yöneldiler. Sonuçta ortaya son çözümlemede her biri değişik sınıfsal ve katmansal çıkarları yansıtan Kemalist eğilimler çıktı.

Alın Evren'i. Onun "Atatürkçülüğü", işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarlarıyla Atatürkçülüğü uyumlaştırma çizgisidir. Bu yalnız bir demagoji de değildir. İçinde Kemalizmin etkinliğini sürdürdüğü orduya dayanma zorunluluğunun nesnel bir sonucudur. Atatürkçülük bayrağıyla orduya egemen olanlar, ordu sıralarından gelen Atatürkçü tepkilerin etkisini de duymazlıktan gelemezler. Bu durum cuntanın bir zayıflığıdır, çelişkili bir yol izlemesinin bir nedenidir. Elbette "Atatürk düşmanı" denilen öteki güçlerle (AP, MHP, v.s.) arasında çelişki vardır. Ama uzlaşmaz değildir. Buna karşılık, sol güçlere amansız bir düşmanlık duymaktadır.

CHP'nin çizgisi, tekelci olmayan burjuvazinin çıkarlarını yansıtır. Reformcudur. Atatürkçülüğü devrimci, demokratik yönde yorumlayan çevreler ise, konumları proletaryaya yaklaşan orta katmanların eğilimlerini temsil ederler.

Kemalistlerin cuntayla kimi yerde birleşmeleri, kimi yerde çatışmaları işte bu bütünsel tablo çizildiğinde anlaşılır.

Niçin bağlaşıklık?

Akıllı "sol"cumuz bunların tümünü emperyalist ideolojinin adamları diye birbirine yapıştırmak için ne denli çabalarsa çabalasın sınıf çelişkileri bölücü, parçalayıcı rolünü oynuyor. Bize gelince... Biz cuntanın "Atatürkçülüğü"ne karşı savaşıyoruz. Bugün geçici de olsa, cunta çevresinde kümelenen, cuntanın görece ılımlı kesimlerini bir ölçüde destekleyen Kemalist çevreleri uyarıyor, ABD emperyalizmine, iç gericiliğe karşı konumlarını derinleştirmekte onları destekliyoruz. Bu güçler, cuntanın tümüne değil, daha gerici kanadına karşı mı çıktı; biz bunun sınırlılığını belirtmekle yetinmiyor, onların bu karşıtlığını daha da teşvik ediyoruz. Pratik, sınıf savaşının şaşmaz mantığı, bu güçlerin önüne ya cuntayla birlikte halka karşı, ya halkla birlikte cuntaya karşı ikilemini her olayda getiriyor. Ve umulandan daha hızla Kemalist güçler cuntadan desteklerini çekiyor. Şurada, burada, komünist, Kemalist bloklaşmasının ilk belirtileri ortaya çıkıyor.

"Atütürkçü" Evren, Yürükçü "İşçinin Sesi" kahramanlarından mı korkar; yoksa bu bloklaşmanın gerçekleşmesinden mi? İşte Kemalizm sorunu ve işte Yürükçü keskin lafazanlığın cuntaya yardımı böyledir...

Toprak işleyenin olmalı

Recep K. -Kahramanmaraş

Urfa: toprak adaletsizliğinin korkunç boyutlar aldığı bir ilimiz. Evren, bu ilimizde köylüye seslendi. "Toprak reformu yapacağız" dedi.

"Topraksız köylüye toprak dağıtmak", daha " köylü efendimiz" diyen Atatürk'ün zamanında planlanmıştı. Sonra İnönü geldi, 27 Mayıs geldi, Ecevit geldi... Hepsi de tekrar tekrar "toprak reformu yapacağız" diye ilan ettiler. Yalnız onlar değil, büyük toprak sahiplerinin çıkarlarını savunan DP ve AP bile, "köylüyü topraklandırma kanunu"ndan, "tarım reformu"ndan söz ettiler. Evrenin seslendiği Urfa köylüsü, 12 Mart ve Demirel dönemlerinde toprak reformu adı altında koskoca bir sahtekarlığa tanık oldu: devlet parasıyla topraklar büyük toprak sahiplerine yağmalatıldı, devlet eliyle bunlara geniş olanaklar sağlandı.

Kısacası, " sana toprak vereceğim" diyen burjuva erklerine inananlar, boşuna beklediler. Ve bugün de köylü, burjuvazinin hükümetlerinden kendisine toprak verileceğini beklerse, daha çok bekler. TKP, bu nedenle programında baştan beri toprak reformunu örgütlü köylünün kendi eliyle gerçekleştirmesini öngörüyor.

Cuntanın "ben toprak reformunu başarırım" iddiasına ne demeli? Cunta, emekçi köylülerin örgütlenip de kendi hakkı olan toprağı almasından yana mı? Hayır, tam tersine, o, köylü kooperatif hareketine karşı dava açıyor. Köylü örgütlerinin yöneticilerine işkence yaptıran faşist yanlısı sıkıyönetim komutanlarının kılına dokunmuyor. Halkın özgürce örgüt-

▶Arkası 6.sayfada

Köyde çalışma

Köylünün dediği gibi "Acele işe şeytan karışıyor" bu özellikle köyde, köylüler içindeki çalışmalarda bir kat daha geçerli. Biz ilimizde yürüttüğümüz köy çalışmalarında, önceleri aceleciliğe, köylünün somut sorununu ikinci plana atmaya, hemen sonuç almaya, çalışmak gibi yanlışlara düştük. Sloganlarla konuştuk. Daha sonra hatamızı anladık. Onların her türlü sorunlarına ilgi göstermeye, "politik" konuşmadan ve herhangi birşey istemeden, onunla sohbet etmeye, onu, sorunlarını dinleyip, anlamaya çalıştık. Köylüyü, sorunlarını anlamak yetmiyor. Onların psikolojik dünyasına girebilmek, onun güvenini kazanmak gerek. Köylüler herşeyden önce köye, ve köylüye değer verdiğimizi, görüp, anlayabilmelidir. Bunun için, köylünün düğününe gitmek, cenazesi olana başsağlığı dilemek, kişisel olanları da içinde derdini dinlemek, bir dilekçe yazmak, Avukat vs. bulmasına yardım etmek gibi "küçük şeyler" çok önemli.

Köylünün boş vaatlere karnı tok. Yapamayacağımız şeyi vaat etmek, vaat ettiklerimizi yapamamak kadar, zararlı bir şey yok. Bir keresinde, elimizde olmayan nedenlerle köylülere söz verdiğimiz sera naylonunun sağlanması bir ay sürüncemede kaldı. Köylü piyasadan karaborsa almak zorunda kaldı, zarara uğradı. Ama durumu köylerde açıkkalpliilikle anlatmamıza karşın esas zararı biz gördük.

Köyden olmayan herkes köylüye göre yabancıdır. Bunu hiç unutmamak, köyün iç sorunlarına alet olmamak gerekiyor. Zaman zaman, muhtar tarafıyla öbür taraf, ya da çeşitli politik görüşler veya çıkarlar arasındaki farklarda taraf olmaya zorlandığımız oluyor. Deneylerimiz, böylesi durumlarda acelecilik edip bir tarafı tutup, öbür tarafa karşı baskı unsuru olmak yerine, köyün ortak sorunlarını öne çıkartarak, her iki tarafla ilişki kurup, iç çelişkileri yenmeye çalışmanın yararını gösterdi. Bu özellikle, o köyün yerlisi, o köyden çıkışlı olmayanlar için çok önemli. Elbette en iyisi, herkesin kendi köyünde çalışması. Ama köy öğretmenleri, ziraat mühendisleri, teknisyenleri, veterinerler, ormancılar, Toprak-Su, Tapu görevlileri, doktorlar ve avukatlar köyün yabancısı da olsalar, kendi alanlarında köylüye yardımcı oldukları ölçüde, zamanla köyün yerlisi gibi köylünün güvenini, saygı ve sevgisini kazanabiliyorlar. Köylü içinde çalışmak, sabırlı, gerçekçi ve dikkatli olmayı gerektirliyor.

Süleyman H. -Antakya

Yürükoğlu niçin açık konuşmuyor?

▶Başı 4. Sayfada

uyanıyor. Onun öteden beri ısrarla vurguladığı şey, SSCB'nin, örneğin ABD'den geri olduğu kimi üretim alanları. Yürükoğlu bu alanlardaki farkın hızla kapandığından, temel gösterge olan emek üretkenliğinin sosyalizmde yükselirken ABD' de son yıllarda hatta gerileme gösterdiğinden söz etmiyor. Bu bir yana, Yürükoğlu reel sosyalizmi, daha bugünden üstün olduğu kapitalizm dünyasıyla, onun bu ülkelerin sömürülen emekçilerine örnek niteliğini ortaya koymak ,kanıtlamak amacıyla karşılaştırmıyor. Oysa toplumsal tarihsel olarak ileri olanı (sosyalizm) geri olanla (kapitalizm) bundan başka bir amaçla karşılaştırmak, ne partizancadır, ne de bilimseldir.

Yürükoğlu yazısında, bugünkü Sovyet toplumunu gerçekçi biçimde yansıtmıyor. Çünkü ona göre çarlık Rusyasının geriliği, çağdaş Sovyet toplumundaki tüm süreçleri, neredeyse bugün de belirliyor. O, böylece Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin kuruluşunun özgül yanlarını abartıp, onun evrensel, belirleyici özelliklerini ikincil düzeye indiriyor.

Yürükoğlu, "orta gelişmiş bir ülkede işçi sınıfı devleti ele geçirebilir, ama çok uzun bir tarihsel dönem içinde Marksizmin öngördüğü sosyalizmi kuramaz" diyor. "Marksizmin öngördüğü sosyalizm"... Sosyalizm mi, komünizm mi? "Uzun bir tarihsel dönem"... 10 yıl mı? 100 yıl mı? 64 yıl mı? Bu sözler, "Sovyetle Birliği'nde sosyalizmin henüz kurulmadığı" yolunda yoruma da açıktır. Sonra: "Bugün de Sovyetler Birliği'nde üretici güçler üretim ilişkilerinin gerisindedir" diyor: SSCB' deki sosyalist üretim ilişkilerinin, 64 yılda üretim güçlerini geliştirmeyi başaramadığını mı ileri sürüyor?

Değişik yorumlara açık tüm bu sözler bir araya gelince, sanki "SSCB' de sosyalizmin olmadığı" kanıtlanmak isteniyormuşçasına bir tablo ortaya çıkıyor. Bu, talihsiz bir rastlantı sonucu mudur? "İşçinin Sesi" okuyucusu da görüyor: Yürükoğlu Sovyetler Birliği'ni beğenmiyor, kafasındaki "modele" uygun bulmuyor. Bu onun bileceği iştir. Ama niçin açık konuşmuyor Yürükoğlu?

Bizce, geçen yazımızda gösterdiğimiz gibi savaş mı barış mı ikilemi karşısında da, burada bir kez daha vurguladığımız gibi, Sovyetler Birliği'nin yanında mı, karşısında mı yer almak ikilemi karşısında da kayıtsız kalınamaz. "İşçinin Sesi" yandaşları arasında son aylarda artan huzursuzluk da bunun bir göstergesidir.

Toprak işleyenin olmalı

▶Başı 5.Sayfada

lenme özgürlüğüne ardı ardına darbeler vuruyor. Öyle ise bu cunta da köylüden yana gerçek bir toprak reformu yapamaz. O, en "iyimser" yorumla, tekellerin işine gelen türden bir sözde "toprak reformu"na bile girişse, bu, köylüyü tekellere, bankalara daha da mahkum hale getirmekten başka işe yaramayacaktır. Böylesi bir girişimden, toprağını ipotek etmiş, boğazına kadar borca batmış yoksul köylü yığınlarından başka bir şey doğmayacaktır.

Köylüyü yoksulluktan kurtaracak, demokratik bir reformun tek güvencesi vardır: işçi sınıfı ile omuz omuza verecek emekçi köylülerin, örgütlenerek kendi reformlarının gerçekleştirilmesinde söz sahibi olmaları... Köylüden yana bir toprak reformu, tekel yanlısı bir politika ile bir arada yürütülemez. Halkın demokratik haklarını çiğnemek, yok etmekle bir arada yürütülemez. Demokratik bir toprak reformu, ancak demokratik bir erkle olanaklıdır.

Kimse anasından ajitatör doğmaz (2)

▶Başı 2. Sayfada

"Atılım"ı, ve partinin diğer ajitasyon-propaganda organlarını, buradan öğrendiklerini yakın çevrelerinden, yaşamdan edindikleri canlı bilgiyle birleştirerek kullanırlar.

Komünistler, ajitasyon-propagandanın bir monolog değil, yığınlarla kurulan bir DİYALOG olduğunun bilincindedirler. Bu nedenle, tartışmayı, kimi kendi görüşlerine karşı çıkılmasını sağlıklı bir ajitasyon-propagandanın vazgeçilmez parçası olarak görürler. Aynı zamanda, ajitasyon-propaganda yaptıkları çevreyi bir "karşıt" değil, "kendisiyle konuşulan bir kişi" gibi görürler. Amaç, onu mantık ve söz oyunlarıyla "mat etmek" değil, ikna etmektir. Komünistin, insanlara saygısını, onları çevresine çekme yeteneğini, toparlayıcılığını en iyi kanıtlayacağı alanlardan birisidir ajitasyon-propaganda.

Ajitasyon-propagandada ana amaç, yığınları partinin politik doğrultusunun yararlılığına ikna etmek, onları bu doğrultudaki eylemlere çekmektir. Ama partinin programını a-dan z-ye mutlak benimsetmek değildir. Doğrudan partinin görüşlerine bağlı, bu görüşlerin gerçekleşmesine can koymuş insanlar kazanmak ajitasyon-propagandanın ancak BİR ürünüdür. Yoksa partiye üye kazanmak, ajitasyon-propagandadan öte, bir örgütlenme sorunudur.

Komünistler, önyargıları yenmenin sabır işi olduğunu biliyor.Yığınların düşüncesinin, ancak onları günlük çıkarları doğrultusunda eylemlere çekerek değişebileceğini biliyorlar.

Yakıcı görev

▶Başı 1.Sayfada
belirten güçlerin, komünistlerin, bu görüşlerini yığınlara anlatma olanakları, cuntanın bu kararı karşısında artmıştır. TKP'nin yanı sıra TİP'e, TSİP'e, CHP'ye konan yasağa karşı savaşım, halkın politik örgütlenme özgürlüğü için savaşım, yığınların birleşmesi sürecini hızlandıracaktır.

Cuntanın bu kararıyla gericiliğin kendi iç çelişkileri de derinleşti. Gericilik içinde çelişkilerin derinleşmesi, demokrasi güçlerinin kendi politik seçeneklerini oluşturmasının zorunluğunu daha da yakıcı kılıyor. Bu gerçekleşmedikçe, bu çelişkilerin derinleşmesinden ancak aşırı gericilik kârlı çıkacaktır.

Cunta, varlığının gerekçesi olarak "terörizme karşı savaşı" gösteriyordu. Cunta eliyle terörizmin kökünün kazınamayacağı açıktır. Gelişmeler, MHP davasının ancak terörizme ve faşizme karşı olan sivil, asker,herkesin omuz omuza verip bu davaya sahip çıkmasıyla başarıya ulaşabileceğini bir kez daha kanıtladı. Bunu baştan beri belirten güçlerin, komünistlerin, görüşlerini yığınlara anlatma olanakları, davadaki gelişmeler karşısında artmıştır. Cinayetlerin duraklamasına bakıp, cuntanın terörizmin "kökünü kazıyacağına" gerçekten inanmış olan pek çok yurttaş, şimdi şu soruya yanıt arayacaktır: "Faşizmin ordudaki uzantılarını açığa çıkarıp cezalandırmak bir yana: Faşistlerin, ordunun bir kesimi ile kirli ilişkilerini açıklayabileceği korkusuyla ödü patlayan bir cuntanın eliyle mi kökü kazınacak terörizmin? MHP davasında suçlulukları apaçık ortaya çıkan faşist elebaşılardan bile hesap sormaya cesaret edemeyenler, ya terörizmin kökünü nasıl kazıyacaklar?"

> 12 Eylül'den bu yana, özellikle sol güçler arasında, askersel rejimin niteliği üstüne bir tartışma sürüyor... Bugün sol güçlerin genellikle birleştiği noktalar, bizce eylem birliği için elverişli bir temel oluşturuyor. Bu ortak noktalar nedir? Birincisi, askersel diktatörlüğün ekonomik programının ve dış politikasının temel doğrultusu bakımından emperyalizm ve işbirlikçi tekel yanlısı olduğudur. İkincisi, onun asıl vuruşu işçi sınıfına, emekçilere, ilerici güçlere yöneltti̇ğidir. Üçüncüsü, cuntanın faşist rejimlere özgü terör yöntemleri kullandığıdır. Dördüncüsü, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme için birleşme, cunta rejimine son vermek zorunluluğudur. (1981 MK Plenumu PB raporundan)

Tüm olup bitenler, demokrasi yanlısı güçlerin birleşip, başlı başına politik bir güç olarak ağırlıklarını koymalarının, hem yakıcı zorunluluğunu, hem de aynı zamanda bu yönde olanaklarının görece genişlediğini gösteriyor. Özellikle sol güçlerin sorumlulukları artıyor. Çünkü onların eylem birliği, en geniş demokrasi güçlerini birleştirmekte, işçi sınıfı ve halkımız için somut politik bir seçenek oluşturarak yığınları savaşıma kazanmakta kaldıraç olabilir. Bugün, sol güçler için cunta rejimine son verme kararlılığının başlıca ölçütü, eylem birliği ile ilgili tutumdur.

Bu ölçüt, devrimci lafazanlıkla eylem birliğini torpillemeye çabalayanların "güneşin altındaki yerini" daha da netleştiriyor. Dün farklı görüşleri eylem birliği önünde engel gösterip, sol güçleri "cuntaya faşist diyenler-demeyenler" diye ayırarak bölmeye çalışan Yürükoğlu grubu, bugün de TKP'nin "cuntanın bir kanadı ile bağlaşıklık aradığı" yolunda kaba yalanlara başvuruyor. Eylem birliğini torpillemeyi iş edinenler, gerçekte cunta rejiminin sürmesine yardımcı olmaktan başka ne yapıyorlar?

Askersel rejimin niteliği üzerinde farklı görüşlere de sahip olsalar, sol güçlerin partimizin MK Plenumunda belirtildiği gibi, genellikle birleştiği önemli ortak noktalar var. Bu, sol güçlerin eylem birliği için, elverişli bir temel oluşturuyor.

> ...Komünistler, bir yandan bugün ortaya çıkan ve yarın çıkacak olan toplumsal muhalefetin ister eski, ister yeni somut her temsilcisini zamanında tanımalı, onlarla eylem birliği olanaklarını kullanmalıdır. (1981 MK Plenumu, PB raporundan)

Halkımızın karşı karşıya olduğu tehlikeler artıyor. Ve olaylar daha da artabileceğini gösteriyor. Bugün, cuntadan hâlâ demokrasi umanlar da içinde, her yurttaş şu soruya yanıt aramalıdır: Son olumsuz gelişmeleri önlemek, demokrasi yönünde adımlar atmak olanaksız mıydı? Biz komünistler buna daha baştan "olanaklıdır" yanıtını verdik. Bunun için, cunta karşısında tutumu ne olursa olsun, emperyalizmin baskılarına, faşist harekete, terörizme, IMF kaynaklı " kemer sıkma" politikasına karşı olan herkesi birleşmeye çağırdık. Cuntaya umut bağlamış da olsa, sivil, asker her yurtsever, ilerici güçlere yönelen, halkın ekmek ve özgürlüklerine yönelen baskı ve saldırılara karşı birleşmeye çağırdık.

Bugün de yineliyoruz, yineliyeceğiz: Tehlikeleri önlemek, yitirilen leri geri almak, demokrasiye yönelmek olanaklıdır. Bir yıllık cunta yönetimi , yalnız halkın çektiği çileyi ve karşı karşıya olduğu tehlikeleri artırmakla kalmadı. Bunlar karşısında geniş bir politik güç yaratmanın olanaklarını da genişletti: Amerikancı, en gerici çevrelerin ulusal, demokratik güçleri anti-komünist saldırılarla ürkütme çabaları karşısında bu güçler geri çekilmediler. Tersine gericiliğe, anti-demokratik baskılara karşı savaşımlarını daha kararlılıkla sürdürüyorlar... Dün cuntanın demokrasi yolunda adım atmasını bekleyen çevrelerde, desteğin yerini giderek demokrasiyi savunan çıkışlar alıyor... Yığınlar, yakıcı gereksinimleri için, iş, ekmek, özgürlük için birleşmenin zorunluluğunu kendi deneyimleriyle her gün daha çok öğreniyorlar...Ulusal, demokratik güçlerin çephesinin platformunu yaşam yazıyor.

Başak Çelik

●

Barış ve dayanışma

▶Başı 3.Sayfada
Türkiye'deki barış ve demokrasi güçleri üzerindeki ağır baskılara değindiler. BM'e giden Özel Komisyon raporunda, bu baskıların altı özellikle çizildi. Kongre , cuntaya bir telgraf çekerek, "Kadınların Sesi" sorumlusu Berrin Uyar'ın gözaltına alınmasını protesto etti. Aralarında dindarların, komünistlerin, sosyal demokratların, BM örgütleri temsilcilerinin, sosyalist ülkeler kadınlarının, bakanların, saylavların bulunduğu yüzlerce kadın, Türkiye'de barış ve demokrasi güçleri üzerindeki ağır baskıların, işkencelerin durdurulması, tüm demokratların salıverilmesi için imza verdiler.

"Barış-dayanışma!", "Dünya Kadınlar Kongresi" dünya kadınlarının önüne işte bu görevi koydu.

Düşmanlık kime yarar ?

▶Başı 3. Sayfada
li, Umman'da yeni üsler ediniyor, Libya'ya karşı provokasyonlar düzenliyor. Silahlanmayı artırıyor. Yeni serüvenler kışkırtıyor. Bu durumda Türkiye ile Yunanistan halklarının barış ve anti-emperyalizm temelinde dostluk ilişkilerini sağlamlaştırmalarının yakıcı önemi daha da ortaya çıkıyor. Doğu Akdeniz, Yakın ve Orta Doğu ve Kızıldeniz bölgesi komünist ve işçi partilerinin Eylül ayında toplanan konferansında tüm anti-emperyalist ve savaş düşmanı güçlerin birliğinin önemi belirtildi. Yunan düşmanlığı oyunlarına kapılmamak, emperyalizmin şantaj ve entrikalarına karşı birleşmek, ülkemizdeki tüm anti-emperyalistler, barışseverler için ulusal bir görevdir.

MİLİTANLARDAN

Rıza Kuas'ı unutmayacağız

O, DİSK kurucusu olarak işçi sınıfımızın sınıf sendikacılığı için verdiği savaşımda yaşayacak. Lastik işkolu işçileri onu çok uluslu tekellere, işbirlikçilerine karşı yiğit savaşımlarıyla yaşatacak.

Turizmi değil yağmayı teşvik

Turizm ve Tanıtma Bakanlığı, " Turizmi Teşvik Yasası" tasarısı hazırlamış. Buna göre grev hakkının bizim işkolunda etkili olabileceği tek dönemde, yani turizm sezonunda grev yok. İşkolundaki bütün işçiler tek sendikaya zorunlu üye olacak. On kişiden az işçi çalıştıran işyerlerinde sendikaya üye olmak zorunlu değil. Yıllar süren savaşımla bizim işyerinde ve pek çok otelde kaldırdığımız "parçalı çalışma" denen kölece çalıştırma düzenini yasalaştırmaya çalışıyorlar. Yani 11 saat çalışacaksın. 8 saat ücreti alacaksın. Bu turizmi değil, patronların yağmasını teşviktir. Bu yasa tasarısı, yeni sendika, toplu sözleşme ve grev yasasının hazırlandığı bir dönemde, bir ön provadır. Bizim işkolunun özelliğini öne sürüp grev hakkını yok etmek girişimidir. Bizim işkolunun işçileri üzerinden hükümet el ense çekiyor. Yokluyor. Tansiyon ölçüyor. Ama yağma yok, ne bizim işkolunun sırtından işçi haklarının yasalarla yok edilmesine kapı açtırmaya, ne de kazanılmış haklarımızın geri götürülmesine boyun eğeriz. Sendikamız OLEYİS kapalı. Türk-İş'e bağlı TOLEYİS açık. Ama ondan da ne bir ses, ne bir nefes. Ama biz, TOLEYİS'li işçilerle konuşuyoruz. Birlikte MGK'na da, Bakanlığa da mektup, dilekçe ile başvuruyoruz. TOLEYİS yönetimini birlikte zorluyoruz. Yılmayacağız. Diğer işkollarındaki işçi kardeşlerimizi de bu tasarıya karşı birlikte savaşıma çağırıyoruz.

J.Karlı -DİSK Oleyis üyesi

• Gençlik savaşıyor

10-17 Kasım dünya gençlik ve öğrenci haftası, bütün dünya gençliği gibi, Türkiye ilerici, demokrat gençliğini savaşımından alıkoyamıyor. İlerici yurtsever gençler, işyerlerinde, okullarda, tutukevlerinde, gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist, yurtsever birliğini sağlamak için savaşıyorlar.

Demiryolu işçileri

DDY'na yıllarca emek vermiş, şimdi emekliye çıkacak olan babam gibi, ben de demiryolu işçisiyim. Biz demiryolu işçilerinin sorunları çok. Örneğin, Kurban bayramında ikramiyeleriniz ödenecek, dendi ödenmedi. Şimdi de Maliye Bakanlığı tüm kamu kuruluşlarına yazı göndermiş, emeklilik nedeniyle işten ayrılacak işçilere ne hizmet ikramiyesi, ne teşvik primi ne de işten çıkarma tazminatı ödenmeyecek, diye. Orada da ödemeler durduruldu. Aslında tüm bu haklar toplu sözleşmelerle saptanmıştı. Sayıştay da bu konuda daha önce bir karar çıkartmıştı. Ama bakanlık emri ile toplu sözleşme, Sayıştay kararlarının üstü bir kalemde çiziliverdi. Hatta bazı işyerlerinde Sayıştay kararına uyarak işçilere ödemeler yapılmış diye, ödeme yapan yetkililer için dava açılmış. Cunta karar üstüne karar, yasa üstüne yasa çıkarıyor. Çıkardığı yasaların da işçinin yararına değil, zararına olacağını önceden kestirmek zor olmuyor. Emeklilik ikramiyelerini alamayan diğer işkollarından pek çok işçi iş mahkemelerine başvurdu. Biz de, işyerinde konuştuk, karar verdik: Bayramda ödenmeyen ikramiyelerimizin sessiz sedasız yok edilmesine razı gelmeyeceğiz. Ağlamayan çocuğa meme vermezler. Direnmek için birlik olacağız.

Tuncay T.-Eskişehir

Sorumluluk

Biz bir tekstil fabrikasında çalışan, Türk-İş'e üye işçileriz. Toplanıp Atılım'a mektup yazmağa karar verdik. Nedeni şu: Gazetelerden okuduk ki, Türk-İş üst yöneticileri "Türk-İş mensubu kuruluş ve yöneticileriyle yardımlaşma" adı altında bir dernek kurmuşlar. Kurdukları örgüt de yalnızca kendilerine açık... Tüm işçiler, hepimiz bu duruma çok öfkelendik. Sendikal çalışma işyerlerinde yasak. Gerçi biz haklarımızı çiğnetmemek için örgütlü çaba gösteriyoruz. Ama açık sendikal çalışma hakkımız yok. Oysa sendika merkezinin bu hakkı henüz var. Elbette bu, onlara işçilere karşı sendikaya karşı büyük bir sorumluluk yüklüyor. Onlar ise ne yapıyorlar? Bu olanakları sonuna kadar kullanıp, sendikayı savunmak ve güçlendirmek yerine, kendi özel çıkarlarını korumak için örgüt kuruyorlar!

Sevim T. -İstanbul

"Taarruz"(!)

..."İşçinin Sesi" yazarı "yaz taarruzu" dediği şeyin eleştirilmesine duyduğu kızgınlıkla yeni bir taarruza daha kalkmış. Önceki sayıda TKP'nin "dışardan para aldığını", "açıklamıştı" ya... Şimdi de komünist hareketin, TKP'ye bir direktifini açıklıyor! Komünist hareket, TKP'ye "İşçinin Sesi ile ideolojik savaş yap" demiş. TKP'de, bunlar "provokatör" ideolojik savaşa değmez, diye komünist hareketi inandırmak istermiş. İnsan komünist hareketin karşısına dikilen şu Londra'lı "yiğitlere" ne demeli?... "Komünist hareketten emir almaya" karşı pek duyarlı, revizyonist, milliyetçi çevrelere göz kırpmak isterken, ne söylediğini unutuyor. Peki, komünist hareket sana karşı TKP'yi savaşa "zorladıysa", ya bundan senin hiç mi suratın kızarmıyor?..

Seyfi C. -İzmir

Üniversite özerkliği

Diyarbakır'da Evren, "İstediği yere öğretim üyesi gönderen, istediği yere göndermeyen üniversite özerkliğine karşı olduklarını" söyledi. Bu demagoji değil de nedir? Evren'in derdi, gerçekten yurdun uzak köşelerine bilimin ışığını mı götürmektir, yoksa bu bahaneyle bilim adamının özgürlüğünü mü boğazlamaktır? Öğretim üyeleri (mesleğini tüccarlıkla karıştıran küçük bir azınlık dışında) hiç bir özveriden kaçınmıyor, yurdun en ücra köşelerine gitmekten çekinmiyorlar. Bu gerçeği Evren'in aydınları hor gören şu sözleri ortadan kaldıramaz. Doğu illerimizi geri bırakıp, buralarda bilimsel çalışmanın koşullarının gerçekleşmesini önleyenler acaba üniversite öğretim üyeleri midir? Ya asıl, doğu bölgelerini "kâr getirmiyor" diye geri bırakan büyük sermayeye, tekellere General Evren ne diyor? Cesareti varsa "İstediği yere para yatırıp istediği yere yatırmayan türden bir özel teşebbüs'e karşıyız" diye Koçlara, Sabancılara meydan okusun da görelim!

Lale K. -Öğretim üyesi